II

(Πράξεις εγκριθείσες δυνάμει των συνθηκών ΕΚ/Ευρατόμ των οποίων η δημοσίευση δεν είναι υποχρεωτική)

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 7ης Απριλίου 2008

που επιτρέπει στην Ιταλία να εφαρμόζει, σε συγκεκριμένες γεωγραφικές περιοχές, μειωμένους φορολογικούς συντελεστές στο πετρέλαιο ντήζελ και το υγραέριο που χρησιμοποιούνται για θέρμανση, σύμφωνα με το άρθρο 19 της οδηγίας 2003/96/ΕΚ

(Το κείμενο στην ιταλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(2008/318/ΕΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

την οδηγία 2003/96/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με την αναδιάρθρωση του κοινοτικού πλαισίου φορολογίας των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας ([1]), και ιδίως το άρθρο 19 παράγραφος 1,

την πρόταση της Επιτροπής,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Βάσει του άρθρου 18 παράγραφος 1 της οδηγίας 2003/96/ΕΚ, σε συνδυασμό με το παράρτημα II της εν λόγω οδηγίας, η Ιταλία επιτρέπεται να εφαρμόζει σε ορισμένες «ιδιαιτέρως μειονεκτούσες περιοχές» μειωμένους συντελεστές ειδικών φόρων κατανάλωσης στο καύσιμο οικιακής χρήσης και το υγραέριο που χρησιμοποιούνται για θέρμανση. Η παρέκκλιση αυτή ίσχυε έως τις 31 Δεκεμβρίου 2006.

(2) Με επιστολή της 17ης Οκτωβρίου 2006, οι ιταλικές αρχές ζήτησαν να τους επιτραπεί, σύμφωνα με το άρθρο 19 της οδηγίας 2003/96/ΕΚ, να εφαρμόζουν στις ίδιες γεωγραφικές περιοχές μειωμένους φορολογικούς συντελεστές στο πετρέλαιο ντήζελ και το υγραέριο που χρησιμοποιούνται για θέρμανση. Η Ιταλία επιθυμεί να συνεχίσει να εφαρμόζει, μετά την 31η Δεκεμβρίου 2006, την εθνική πρακτική που ακολούθησε στο πλαίσιο της προαναφερθείσας παρέκκλισης. Η σχετική άδεια ζητείται για την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2007 έως την 31η Δεκεμβρίου 2012.

(3) Η Ιταλία έχει έδαφος με πολυποίκιλα χαρακτηριστικά και διαφορετικές κλιματικές και γεωγραφικές συνθήκες. Το 1999 η Ιταλία αύξησε, στο πλαίσιο της μεταρρύθμισης του φορολογικού της συστήματος, το γενικό επίπεδο των ειδικών φόρων κατανάλωσης. Λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιαιτερότητες του εδάφους της, η Ιταλία θέσπισε παράλληλα μειωμένους φορολογικούς συντελεστές για το πετρέλαιο ντήζελ και το υγραέριο, με σκοπό τη μερική αντιστάθμιση του υπερβολικά υψηλού κόστους θέρμανσης που επιβαρύνει τους κατοίκους ορισμένων γεωγραφικών περιοχών.

(4) Ο στόχος της επιβολής διαφορετικής φορολογίας είναι η ισότιμη αντιμετώπιση του πληθυσμού των επιλέξιμων περιοχών σε σχέση με το λοιπό ιταλικό πληθυσμό, μέσω της μείωσης του υπερβολικά υψηλού κόστους θέρμανσης. Για τον εντοπισμό των επιλέξιμων περιοχών, η Ιταλία στηρίχθηκε σε αντικειμενικά κριτήρια όσον αφορά τις κλιματικές συνθήκες της συγκεκριμένης περιοχής, καθώς και την πρόσβαση στο δίκτυο παροχής φυσικού αερίου. Το τελευταίο αυτό κριτήριο αντικατοπτρίζει τις δυνατότητες επιλογής μεταξύ των καυσίμων στα οποία έχει πρόσβαση ο πληθυσμός της εν λόγω περιοχής.

([1]) ΕΕ L 283 της 31.10.2003, σ. 51. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2004/75/ΕΚ (ΕΕ L 157 της 30.4.2004, σ. 100).

(5) Κατά συνέπεια, η φορολογική μείωση εφαρμόζεται σε γεωγραφικές περιοχές (κοινότητες) που πληρούν τα ακόλουθα εναλλακτικά κριτήρια: i) κοινότητες που βρίσκονται εντός της κλιματικής ζώνης ΣΤ, όπως αυτή ορίζεται στο προεδρικό διάταγμα αριθ. 412 του 1993 ([1]), δηλαδή κοινότητες με περισσότερες από 3 000 «βαθμοημέρες», ii) κοινότητες που βρίσκονται εντός της κλιματικής ζώνης Ε, όπως αυτή ορίζεται στο προεδρικό διάταγμα αριθ. 412 του 1993, δηλαδή κοινότητες με 2 100 έως 3 000 «βαθμοημέρες» ([2]), και iii) η Σαρδηνία και τα μικρά νησιά (όλα τα νησιά της Ιταλίας πλην της Σικελίας). Δεδομένου ότι η ανάπτυξη του δικτύου παροχής φυσικού αερίου μειώνει σε σημαντικό βαθμό το επιπλέον κόστος θέρμανσης και βελτιώνει ιδίως το φάσμα των εναλλακτικών επιλογών μεταξύ των καυσίμων που διατίθενται στους καταναλωτές, η φορολογική μείωση δεν θα εφαρμόζεται πλέον σε κοινότητες που ανήκουν στις προαναφερθείσες περιοχές της δεύτερης και τρίτης ζώνης από τη στιγμή που θα ολοκληρωθεί το δίκτυο φυσικού αερίου στη συγκεκριμένη κοινότητα.

(6) Το κοινό χαρακτηριστικό των εν λόγω κοινοτήτων είναι το επιπλέον κόστος θέρμανσης σε σύγκριση με τις λοιπές περιοχές της Ιταλίας. Όσον αφορά τις κλιματικές ζώνες Ε και ΣΤ, η φορολογική μείωση ισοδυναμεί κατά μέσο όρο με 11 έως 12 % της τιμής του πετρελαίου ντήζελ και του υγραερίου που χρησιμοποιούνται για θέρμανση. Λόγω των κλιματικών συνθηκών, το μέσο κόστος θέρμανσης στην κλιματική ζώνη Ε είναι κατά 90 % υψηλότερο από τον εθνικό μέσο όρο και στην κλιματική ζώνη ΣΤ κατά 170 % υψηλότερο από τον εθνικό μέσο όρο. Όσον αφορά τα νησιά, το επιπλέον κόστος θέρμανσης, σε σύγκριση με την ηπειρωτική Ιταλία, οφείλεται στις γεωγραφικές ιδιαιτερότητες των νησιών, στον περιορισμένο εφοδιασμό σε καύσιμα και στο συμπληρωματικό κόστος μεταφοράς και, ως εκ τούτου, στις υψηλότερες τιμές των καυσίμων σε σχέση με την ηπειρωτική Ιταλία.

(7) Η φορολογική μείωση παραμένει, σε όλες τις περιπτώσεις, χαμηλότερη από το επιπλέον κόστος θέρμανσης με το οποίο επιβαρύνεται ο συγκεκριμένος πληθυσμός, έτσι ώστε να μην υπάρχει υπέρμετρη αντιστάθμιση στον τομέα αυτό. Ειδικότερα, οι ιταλικές αρχές δήλωσαν ότι η φορολογική μείωση δεν υπερβαίνει το έκτακτο κόστος με το οποίο επιβαρύνονται οι ζώνες Ε και ΣΤ λόγω του ψυχρού κλίματος. Επιπλέον, όσον αφορά τα νησιά, οι αρχές δήλωσαν ότι η φορολογική μείωση δεν μειώνει την τιμή των εν λόγω καυσίμων κάτω από την τιμή του ίδιου καυσίμου στην ηπειρωτική Ιταλία.

(8) Ο μειωμένος φορολογικός συντελεστής παραμένει, τόσο για το πετρέλαιο ντήζελ όσο και για το υγραέριο, υψηλότερος σε σχέση με τα ελάχιστα επίπεδα φορολογίας στην Κοινότητα, όπως ορίζονται στην οδηγία 2003/96/ΕΚ.

(9) Το εν λόγω μέτρο εφαρμόζεται μόνο για τη θέρμανση κλειστών χώρων (τόσο για ιδιώτες όσο και για επιχειρήσεις). Δεν εφαρμόζεται για άλλες μορφές εμπορικής χρήσης των εν λόγω προϊόντων.

(10) Διαπιστώθηκε ότι το μέτρο αυτό δεν στρεβλώνει τον ανταγωνισμό ούτε εμποδίζει τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και ότι είναι συμβατό με την κοινοτική πολιτική για το περιβάλλον, την ενέργεια και τις μεταφορές.

(11) Θα πρέπει επομένως να επιτραπεί στην Ιταλία, σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 2 της οδηγίας 2003/96/ΕΚ, να εφαρμόζει, έως την 31η Δεκεμβρίου 2012, μειωμένους φορολογικούς συντελεστές για το πετρέλαιο ντήζελ και το υγραέριο που χρησιμοποιούνται για θέρμανση σε ορισμένες γεωγραφικές περιοχές που χαρακτηρίζονται από υψηλά επίπεδα κόστους θέρμανσης, όπως αναφέρεται στο παράρτημα της παρούσας απόφασης.

(12) Κρίνεται επίσης σκόπιμο να διασφαλιστεί η δυνατότητα της Ιταλίας να εφαρμόσει την ειδική μείωση στην οποία αναφέρεται η παρούσα απόφαση, σε συνέχεια της καταστάσεως που ίσχυε πριν από την 1η Ιανουαρίου 2007, δυνάμει του άρθρου 18 της οδηγίας 2003/96/ΕΚ, σε συνδυασμό και με το παράρτημα ΙΙ της οδηγίας αυτής. Θα πρέπει επομένως να χορηγηθεί η ζητούμενη άδεια με ισχύ από 1ης Ιανουαρίου 2007,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η Ιταλία λαμβάνει άδεια να εφαρμόσει μειωμένους φορολογικούς συντελεστές για το πετρέλαιο ντήζελ και το υγραέριο που χρησιμοποιούνται για θέρμανση σε ορισμένες γεωγραφικές περιοχές που χαρακτηρίζονται από υψηλά επίπεδα κόστους θέρμανσης, όπως αναφέρεται στο παράρτημα.

Για να αποφευχθεί η τυχόν υπέρμετρη αντιστάθμιση, η φορολογική μείωση πρέπει να μην υπερβαίνει το επιπλέον κόστος θέρμανσης με το οποίο επιβαρύνονται οι εν λόγω περιοχές.

Ο μειωμένος φορολογικός συντελεστής πληροί τις απαιτήσεις της οδηγίας 2003/96/ΕΚ και, ειδικότερα, τα ελάχιστα επίπεδα φορολογίας που καθορίζονται στο άρθρο της 9.

Άρθρο 2

Η κατανάλωση στις κοινότητες που βρίσκονται στις περιοχές που αναφέρονται στο σημείο 2 ή στο σημείο 3 του παραρτήματος της παρούσας απόφασης είναι επιλέξιμη μόνον εφόσον η συγκεκριμένη κοινότητα δεν διαθέτει δίκτυο παροχής φυσικού αερίου.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 2007 έως την 31η Δεκεμβρίου 2012.

([1]) Με το διάταγμα αυτό, το έδαφος της Ιταλίας υποδιαιρείται σε έξι κλιματικές ζώνες (Α έως ΣΤ). Η κατάταξη γίνεται με βάση τη μονάδα «βαθμοημέρες», που αντιπροσωπεύει για τη συμβατική περίοδο θέρμανσης το σύνολο των μέσων ημερήσιων θερμοκρασιών που διαφέρουν από την ιδανική θερμοκρασία των 20 °C. Όσο υψηλότερος είναι ο αριθμός που δίδεται σε μια κοινότητα, τόσο χαμηλότερη είναι η μέση εξωτερική θερμοκρασία κατά την περίοδο θέρμανσης.

([2]) Οι λοιπές κλιματικές ζώνες ορίζονται με βάση τις «βαθμοημέρες» ως εξής: Ζώνη Α (κάτω από 600), ζώνη Β (πάνω από 600 αλλά όχι πάνω από 900), ζώνη Γ (πάνω από 900 αλλά όχι πάνω από 1 400) και ζώνη Δ (πάνω από 1 400 αλλά όχι πάνω από 2 100).

Άρθρο 4

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Ιταλική Δημοκρατία.

Λουξεμβούργο, 7 Απριλίου 2008.

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
R. ŽERJAV

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Γεωγραφικές περιοχές τις οποίες αφορά η παρούσα απόφαση:

— κοινότητες εντός της κλιματικής ζώνης ΣΤ όπως ορίζεται με το προεδρικό διάταγμα αριθ. 412 της 26ης Αυγούστου 1993,

— κοινότητες εντός της κλιματικής ζώνης Ε όπως ορίζεται με το προεδρικό διάταγμα αριθ. 412 της 26ης Αυγούστου 1993,

— κοινότητες της Σαρδηνίας και των μικρών νησιών (όλων των Ιταλικών νησιών πλην της Σικελίας).